

[Hauge.]

Erhvervs Forslag, forundres man uvilkaarligt over Grupperingen. Det er ingenlunde saaledes, at Liste A Varerne udelukkende, som jeg allerede har sagt, er Raavarer og Liste B Varerne det modsatte. Liste A Varerne er baade Raavarer, Halvfabrikata og andre Varer, og det samme kan siges om Liste B Varerne. Man kan overbevise sig derom ved at gennemlæse Listen, som findes i Bilagshæftet til Betænkningen. Motiveringingen for at gøre Liste B Varerne til betingede Frilistevarer i Modsætning til Liste A Varerne er naturligvis, at de handelspolitiske Forhold kræver, at Myndighederne maa tage Hensyn til Eksportens Opretholdelse og til Handelsaftalerne; men hvem garanterer nu for, at der ikke kan blive Tale om, at vore Eksportmuligheder kan blive paavirket i ugunstig Retning ved, at man paa Forhaand unddrager $\frac{1}{3}$ af hele Importværdien fra de Handelsaftaler, vi skal træffe med Udlandet? Ingen kan jo i mindste Maade garantere noget i den Retning. Derimod taler Erfaringerne for, at man netop ikke bør handle som her foreslaaet. For det første kan ingen med nogen Art af Sikkerhed sige, om denne eller hin foreslaaede Frilistevarer i Fremtiden kan have Betydning eller ikke have Betydning med Hensyn til Mulighederne for at opnaa en for vor Eksport gunstigere Stilling, men vi ved af Erfaring med afgjort Sikkerhed, at naar Importen af Varerne er fri, saa er ogsaa al Tale om igen at udnytte Importen til Fordel for vor Eksport udelukket, førend længere Tid er gaaet. Jeg maa derfor karakterisere den foreslaaede Varefordeling som ganske uforsvarlig.

I Skrivelsen, der ledsager Forslaget, som Industriraadet og Erhvervene har fremsat for Udvalget, siger man, at den videre Udformning af, hvorledes Importfordelingen paa de forskellige Lande af Liste B Varerne skal foregaa, maa være bestemt af Indholdet af de indgaaede Traktater, og af denne Grund, siger man saa videre, kan en Afgrænsning ikke lade sig præcisere i Lovform, men maa foretages administrativt. Ja, det lyder jo pænt, men jeg tvivler meget paa, at denne Indrømmelse til Administrationen vil være velkommen hos denne, en Indrømmelse i øvrigt, der utvivlsomt gives, fordi man ikke har været i Stand til selv at overskue Konsekvensen af det, man har stillet Forslag om.

Om Liste C Varerne, hvis Importværdi for 1935 er opgjort til 590 Mill. Kr., og som for 1936 er opgjort til ca. 650 Mill. Kr., siger man dristigt, at heller ikke for disse

Varer vil det efter det her skitserede System være nogen Nødvendighed at lade Bevillingsmængdens Omfang være Genstand for en Regulering, der ikke sikrer Importen et vist Minimum, og dette Minimum maa ikke være mindre, end Importen udtrykt i Penge var for de paagældende Varer i 1936. En Afvigelse herfra kan, foreslaar man, ikke ske, medmindre der er afgørende Begrundelse derfor, og medmindre $\frac{3}{5}$ af Erhvervsorganisationernes Medlemmer i Valutaraadet indvilger deri. Hvad de øvrige Medlemmer af Valutaraadet maatte mene derom, er ligegyldigt i denne Forbindelse. Afgørelsen skal alene træffes af Erhvervsorganisationernes Medlemmer, og hvad de ansvarlige Myndigheder maatte mene, det ignorerer man ganske, Magten skal ligge hos Erhvervsorganisationernes Repræsentanter — Ansvar har de derimod intet af, det bliver naturligvis fortsat Regeringens.

Realiteten bliver efter det Forslag, som Industriraadet og de øvrige Erhverv med dette har stillet, at Liste A Varerne er Frilistevarer. Liste A Varerne kan indføres ubegrænset, Liste B Varerne ligeledes, kun med den Begrænsning, at man ikke maa indføre dem fra hvilket som helst Land, man finder for godt; og for Liste C Varernes Vedkommende er der alene den Begrænsning, at Mindsteimporten skal være Importen i 1936. Desuden indeholder Forslaget den Bestemmelse, at enhver Importør af Liste C Varerne faar Adgang til at anvende indtil 10 pCt. af de ham givne Bevillinger paa Liste C Varer til Import af Liste B Varer; endvidere foreslaas det, at Importørerne af Liste C Varerne faar Ret til Ombytning af indtil 10 pCt. fra et Nummer til et andet, hvor Talen er om beslægtede Varer, naar Valutaraadet billiger det. Hvorledes en saadan Ombytning skal kunne administreres under de gældende Vareudvekslingsaftaler, de Forpligtelser, som Danmark har paataget sig, faar man ikke Besked om, ganske sikkert af den simple Aarsag, at Besked ikke kan gives. Administrationen maa selv se at finde ud af, hvorledes denne Ret, der her lovfæstes for Importørerne, overhovedet kan forenes med de trufne Handelsaftaler.

Det opstillede Forslag er efter min Opfattelse i enhver Henseende et besynderligt Forslag. Det gaar kort fortalt ud paa, at Mindsteimporten i 1937 skal være lig Importen i 1936 plus den Forøgelse af Importen, som kan finde Sted, og som utvivlsomt vil finde Sted som Følge af, at alle Varer paa Liste A er Genstand for fri Import under alle Forhold, og den Forøgelse af Importen, der følger af, at Liste B Varerne kun kan